

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 7 grudnia 2009 r.

upoważniająca Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2009/1008/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 3 marca 2009 r. Republika Łotewska (zwana dalej „Łotwą”) zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE dotyczących określenia podatnika zobowiązanego do zapłaty podatku od wartości dodanej (VAT) organom podatkowym.
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 22 września 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Łotwę. Pismem z dnia 24 września 2009 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje, które uważa za konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) Rynek drewna na Łotwie jest zdominowany przez małe, lokalne przedsiębiorstwa oraz indywidualnych dostawców. Charakter rynku oraz działających na nim przedsiębiorstw spowodował zjawisko oszustw podatkowych, które okazuje się trudne do opanowania przez organy podatkowe. W związku z tym do łotewskiego prawodawstwa dotyczącego VAT włączono specjalny przepis obowiązujący w stosunku do transakcji na rynku drewna, który stanowi, że osobą zobowiązaną do uiszczenia podatku jest podatnik, na rzecz którego wykonano podlegającą opodatkowaniu dostawę towarów lub usług.
- (4) Środek ten stanowi odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, stanowiącego, że w systemie wewnętrznym do zapłacenia podatku zobowiązany jest zazwyczaj podatnik dostarczający towar lub też świadczący usługę.

- (5) Stosowanie tego środka zostało dopuszczone na mocy Aktu przystąpienia z roku 2003 ⁽²⁾, w szczególności w jego załączniku VIII, rozdział 7 pkt 1 lit. b), oraz decyzją 2006/42/WE z dnia 24 stycznia 2006 r. ⁽³⁾, na podstawie ówczesnie obowiązującej szóstej dyrektywy 77/388/WE z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku ⁽⁴⁾.
- (6) Stan prawny i faktyczny, uzasadniający obecne zastosowanie przedmiotowego środka upraszczającego, pozostaje wciąż bez zmian. Dlatego Łotwa powinna zostać upoważniona do dalszego stosowania specjalnego środka, o którym mowa, w określonym czasie.
- (7) Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na unijne zasoby własne z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE Łotwa zostaje niniejszym upoważniona do dalszego wyznaczania odbiorcy jako osoby zobowiązanej do uiszczenia podatku VAT w przypadku transakcji związanych z drewnem.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
C. MALMSTRÖM
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 25 z 28.1.2006, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1.